

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Vaaren

Citation: Winther, Christian: "Vaaren", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 167. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-workid78481/facsimile.pdf> (tilgået 16. april 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

VAAREN.

Nu har sit lyse Banner
Alt Skoven foldet ud;
Paa Kysten Vaaren lander
Rigt smykket som en Brud.
Fra tusind klare Stemmer
I Lunden, hvor jeg gaaer,
Jeg Jubelen fornemmer:
Velkommen, søde Vaar!

I Krattet ind mig vinker
Saa mangt et venligt Blik,
Hvor Bækkens Vove blinker
Og risler vims og qvik;
Hvor Pilens Hoved hælder
Sig mod den kjøle Strøm,
Og Blomsterne fortæller
Mig deres Vinterdrøm.

See, hist den vevre Vibe,
Den piler over Mark;
Træpikkeren mon slibe
Sit Næb paa Træets Bark.
Bag lyse grønne Banker
Nu sætter Stæren Bo,
Dybsindig Storcken spanker
Ved Møllebækkens Bro.

En Elskovsvarme spreder
Sig gennem Jord og Luft
Og Brudetæppet breder
Af Farver og af Duft;

Thi Kjærlighed vil seire,
Det er nu saa dens Art,
Og tusind Hjerter feire
Skal deres Bryllup snart.

Kom sæt dig her i Græsset
Paa denne steile Kyst,
Hvor ud i Havet Næsset
Har skudt sit grønne Bryst.
Her lad din Længsel ile
Hen i det fjerne Blaae,
Og lad dit Hjerte hvile, —
Hvis det kan Hvile faae.

TIL EN SNEGL.

Du være vil min Læremester,
Som færdes her paa dette Træ,
Og i dets sommerfriske Læ
Snart Toppen og snart Roden gjæster?

Saasart du aner Storm og Torden,
Som ryste vil dit grønne Slot,
Da finder du din Regning godt
Ved trygt at holde dig til Jorden.

Men straaler Solen klart paa Himlen,
Er Luften let og luun og reen,
Du stiger op til Qvist og Green
Og svælger mellem Blade-Vrimlen.